

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

National and Revolutionary Characters

شخصیت های ملی و انقلابی

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)

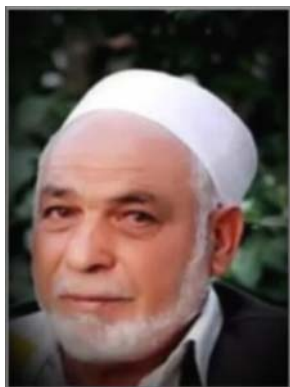
۰۵ دسمبر ۲۰۲۰

"لالا اسد" رخت بر بست، یاد عزیزش گرامی باد!

من می روم که نامت نویسم
زخون خویش به پیشانی سنگ های کوه
و قلب تخته سنگ های داغ
تا که صدائیت نقش خاک را
بر سنگ نشسته باشد این
حرف:

آزادی یا مرگ!

با اندوه عظیم، از درگذشت "لالا اسد" رزمنده نترس جنگ آزادیبخش و یکی از فعالان مجرب سیاسی - نظامی سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) آگاهی یافتیم. این رزمنده کوره دیده توده ئی "ساما" روز چهارشنبه ۱۲ قوس ۱۳۹۹ ش به اثر سکتۀ مغزی، زندگی و زندگان را پرود گفته و به خیل جانبازان راه آزادی و انقلاب کشور پیوست و با رفتن خانوادۀ، همزمان و دوستان را در سوگ از دست دادن دوست و همزم خوبی، فرو برد.

بدین وسیله با تقدیم این شرح مختصر زندگی برابر مبارزاتی این فرزند برومند خلق و رزمندۀ دلیر "ساما"، از وی یادبودی به عمل آورده و وی را به خوانندگان علاقه مند، به دوستان "ساما"، به همزمان سامائی و به مردم افغانستان معرفی می کنیم.

"اسدالله نصرت زاده" مشهور به "لالا اسد"، در سال ۱۳۳۷ ش در قریۀ "پراچی" ولسوالی پغمان ولایت کابل در دامن خانوادۀ زحمتکشی دیده به جهان گشود. پدرش بسم الله شغل بنائی داشت و با کار و عرق ریزی در رشتۀ بنائی، وسائل معیشت خانوادۀ خود را مهیا می کرد.

"اسد" در آوان کودکی و نوجوانی نظر به فقر اقتصادی خانواده، از شمولیت به مکتب و کسب سواد و آموزش متداوله باز مانده و به همراه برادرانش پدر را در کار بنائی و خانواده را از نگاه اقتصادی، مدد می رساند. مشکلات اقتصادی از همان عنفوان جوانی، شخصیت اسد را متین و با عزم بار آورد. او در جامعه ای قد برافراشت که در آن ستم طبقاتی موج می زد و یک سو اغنیاء، زمینداران و حکام دولتی و در جانب دیگر زحمتکشان مولد، محرومان و ستمکشان تحت ستم و استثمار می زیستند. "اسد" جوان در جریان کار و عرق ریزی و مشاهده تفاوت میان اغنیاء و فقراء در جامعه تقسیم شده طبقاتی، به شناخت محدود تجربی از علل این تفاوت های اقتصادی و اجتماعی انسان های متفاوت از هم در جامعه پی برد. نفرت او از ستمگران و حکام ظالم منطقه و محبت وی به ستمکشان و محرومان نیز در همین بستر اجتماعی پدید آمده و رشد کرد. از همین رو، عناصر و ویژگی های عیاری، جوانمردی، روحیه عصیانگری علیه ظلم و سلحشوری در برابر ظالم به شکل طبیعی در شخصیت "اسد" جوانه زده و به بالندگی رسید. او به زودی شهره عیاران و جوانمردان دیارش شد.

در آوانی که "اسد" پله های تکاملی شخصیت خود را می پیمود و از ستم و استثمار شناخت تجربی کسب می کرد، افسانه "مجید" به مثابه ناجی ستمکشان، نقل مجلس و ورد زبان توده های محروم در محلات کشور بود. این ویژگی های جوانمردی، شورشگری و سلحشوری به اضافه زحمتکشی وی توأم با بلند آوازی ناجی زحمتکشان، زمینه های نزدیکی و رفاقت "اسد" را با همزمان جاودانه یاد "مجید" مساعد ساخت؛ رفاقت راستین و بی آلاشی با "مجید" و یارانش تا زمان مرگ "لالا اسد" ادامه یافت.

درست در جمع مبارزاتی یاران زنده یاد "مجید" بود که این ویژگی شورشگری و روحیه سلحشوری در شخصیت و تفکر این جوانمرد برخاسته از قعر اجتماع نابرابر؛ به شناخت جامعه طبقاتی، نقش طبقات و منافع طبقاتی متضاد، نقش استثمار و امپریالیسم، نقش تاریخ ساز توده های مولد و راه های پایان دادن به ستم، استثمار، استعمار، نابرابری و تبعیض، تعمیق و تکامل یافت.

متعاقب کودتای هفت ثور مزدوران "خلقی - پرچی" روس اشغالگر، رفیق "لالا اسد" به عنوان یک تن از رزمندگان توده ئی معتمد، به وظایف خطیری گماشته شده و در انجام آن وظایف خوش درخشید. در جریان این پراتیک مبارزاتی بود که تهور، پشتکار و انضباط "لالا اسد" متبارز شده و ورد زبان مبارزان مستقر در روستا های پغمان و حومه آن واقع گردید. پس از اشغال سرزمین ما توسط لشکر متجاوز سوسیال امپریالیسم اشغالگر روس، "لالا اسد" مسلح با سلاح آگاهی ملی و انقلابی، دوشادوش سائر رزمندگان دلیر "ساما" به جنگ رویاروی با نیرو های اشغالگر استعمار روسی و ابادی میهن فروش بومی آن روی آورد. در جریان نبرد شکوهمند میهنی علیه روس اشغالگر، یکی از برادران لالا به اسم "عباس" سامائی دلیر و آزاده ای که حتا در مقابل جوخه اعدام نیز رفاقت با "مجید" را افتخار انسان زحمتکش و آزاده اعلام داشت، در سال ۱۳۶۳ ش در "جبهه پغمان" به وسیله ارتجاع هار مذهبی، این چماق دست امپریالیسم و صهیونیسم، با قساوت تیرباران گردید.

اما، جاودانگی برادران و همزمانش هرگز فتوری در اراده آهنین و متین "لالا اسد" به وجود نیاورده و این همزم گرامی بیش از پیش خود را وقف خدمت به رهائی ملی و اجتماعی توده های تحت ستم و استثمار کشور کرد. استواری در نبرد با اهریمن ملی و اجتماعی همراه با اراده و اعتقاد پولادین "لالا اسد" به تداوم مبارزه به رغم دشواری ها، وی را محبوب قلوب خرد و بزرگ مردم پغمان ساخت. رفیق بعد از مدتی رهسپار پیشاور پاکستان شده و در آن پشت جبهه به دستور رهبری سازمان با جمعی از رفقای دیگر به جبهات جنگ رهانبخش ملی مدد رسانی کرده و در عین حال به خودسازی انقلابی خود پرداخته و در خدمت اعتلای کار سازمان و رزم آزادی قرار گرفت.

رفیق پس از شکست و خروج شرمسارانه عساکر اشغالگر روسی، به زادگاهش در ولسوالی پغمان برگشته و از نزدیک در غم و شادی در کنار مردم زادگاهش قرار گرفته و سال های سال به عنوان یک مبارز توده ئی، در میان زحمتکشان محل تولدش زیست.

پس از اشغال سرزمین ما توسط امپریالسم متجاوز و اشغالگر امریکا و شرکای تجاوزش، تسلیم طلبان منحرف و مرتد باند رهبری مطرود از "ساما" تلاش کردند تا با اغوای "لالا اسد"، از نفوذ و شخصیت آن مبارز صدیق راه خلق سوء استفاده کنند. اما رفیق "لالا اسد" که از سرشت دیگری بود، با درایت و هوشیاری مبارزاتی یک رزمنده کارکشته سامائی، در میان رفقاء به افشای انحراف و تسلیم طلبی آن مرتدان پرداخت.

"لالا اسد" تا واپسین لحظه زندگی اش، تا روزی که رخت سفر بست؛ با اندیشه و آرمان رفع ستم، استثمار و استعمار استوارانه زیست و در رفاقتش با "مجید" و همزمان سامائی "مجید" استوار، بی تزلزل و وسواس ایستاد. با همین ویژگی ها یعنی ایستادگی و پاکبازی در رفاقت و پا فشردن در خط مبارزه است که انقلابیون و رزمندگان بی غش و باورمند به راه و رسم انقلابی، تشخص می یابند. افتخار بر استواری چنین همزمانی!

با وجود چنین شیرصفتمانی در سنگر رزم "ساما" در ادامه "نبرد مجید" است که آرمان تحقق نیافته رفع ستم، استثمار، نابرابری و استعمار نزد "لالا اسد" و سائر اسد های بی باک و جانباز "ساما"، در وجود این سنگرداران متهور و ادامه کار سامائی تا رسیدن به سرمنزل آزادی؛ زنده، پویا و متکامل می ماند.

یاد و خاطرات نیکوی این همزم جانباخته پایا باد!

یا مرگ یا آزادی

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)

۱۴ قوس ۱۳۹۹ش/۰۴ دسمبر ۲۰۲۰م